

Beslutningsforslag nr. **B 196**

Folketinget 2009-10

Fremsat den 26. marts 2010 af Line Barfod (EL), Per Clausen (EL), Johanne Schmidt-Nielsen (EL) og Frank Aaen (EL)

Forslag til folketingsbeslutning

om opkrævning og modregning af kommunernes tilbagebetalingskrav for offentlige ydelser

Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af 2010 at fremsætte de nødvendige lovforslag, således at kommunernes opkrævning og modregning af tilbagebetalingskrav for offentlige ydelser på alle

områder bliver omfattet af inddrivelseslovens regler, der gælder for statens inddrivelse af offentlig gæld.

Bemærkninger til forslaget

Formålet med forslaget er at lukke det hul, der er i forhold til kommunernes opkrævning af offentlig gæld, således at al modregning i offentlige ydelser, f.eks. i boligstøtte og børnefamilieydelse, skal ske efter inddrivelseslovens regler.

Det skal dermed sikres, at det hensyn til betalingsevne, der findes i inddrivelsesloven, også bliver gældende, når kommunerne skal træffe afgørelse om opkrævning af tilbagebetalingskrav.

Med de gældende regler for inddrivelse af offentlig gæld kan den statslige restanceinddrivelsesmyndighed (RIM) ikke inddrive offentlig gæld hos personer, der ikke har råd til at betale, og der er fastsat grænser for omfanget af betalingen. Men kommunernes opkrævning og modregning af offentlig gæld er ikke på alle områder underlagt det samme regelsæt.

For en kontanthjælpsmodtager er det imidlertid underordnet, om der sker lønindeholdelse af 1.500 kr. i kontanthjælpen eller modregning af 1.500 kr. i boligstøtten. Konsekvensen er den samme, nemlig at personen ikke kan få økonomien til at hænge sammen for sig selv og sine børn.

I 2005 blev der oprettet en inddrivelsesmyndighed (RIM), som inddriver alle offentlige fordringer, og i 2009 blev området yderligere forenklet, da reglerne blev samlet i et fælles regelgrundlag i inddrivelsesloven. Et af hovedformålene med at samle restanceinddrivelsen hos en myndighed var at forenkle reglerne på området og ensarte den administrative praksis og serviceniveauet. Før 2005 varetog kommunerne og en række statslige myndigheder hver for sig inddrivelsen af egne fordringer ud fra vidt forskellige regler og praksis.

I den forbindelse er der samtidig indført en sontring mellem opkrævning og inddrivelse, som er afgørende for fordelingen af arbejdsopgaverne og kompetencerne mellem såvel kommunale, regionale og statslige fordringshavere på den ene side og RIM på den anden side.

Ved *opkrævning* forstås udsendelse af opkrævninger og regninger m.v., kontrol af, om betaling finder sted inden for den fastsatte betalingsfrist, og eventuelt efterfølgende udsendelse af rykkere. Ved *inddrivelse* forstås anvendelse af lovgivningens

muligheder for tvangsinddrivelse i form af f.eks. lønindeholdelse, modregning, indgivelse af konkursbegæring m.v.

Kommunerne skal altså som hidtil varetage det almindelige opkrævningsarbejde, herunder rykkerprocedure, efter de fastlagte regler og procedurer. RIM kommer først ind i billedet, når kommunen har udtømt mulighederne for at opkræve fordringen, det vil sige, når betalingsfristen er overskredet og sædvanlig rykkerprocedure er gennemført. Først på dette tidspunkt har fordringen udviklet sig til en restance, som kommunen kan overdrage til RIM med henblik på inddrivelse.

Det fremgår af inddrivelseslovens bilag 1, hvilke fordringer der kan inddrives ved lønindeholdelse. Det drejer sig bl.a. om tilbagebetaling af ydelser som kontanthjælp, børnefamilieydelse, boligstøtte, børnetilskud, sygedagpenge, pension m.v. Det drejer sig også om betaling for hjælp ydet af det offentlige, f.eks. efter aktivloven, og om betalingsforpligtelser for ydelser, der leveres af det offentlige, f.eks. betaling for daginstitutionstilbud. Samtidig er det i inddrivelsesbekendtgørelsen afgrænset, hvilke typer af A-indkomst der kan og ikke kan foretages lønindeholdelse i. F.eks. kan der normalt ikke foretages lønindeholdelse i kontanthjælp og starthjælp, introduktionsydelse og orlovsydelse til kontanthjælpsmodtagere.

Når RIM skal træffe afgørelse, om der kan foretages inddrivelse via lønindeholdelse, er det bl.a. en betingelse, at skyldneren har en betalingsevne, og der skal overlades skyldneren det nødvendige til eget og familiens underhold (rådighedsbeløb).

For så vidt angår kommunernes tilbagebetalingskrav efter serviceloven, lov om aktiv socialpolitik og pensionslovgivningen, yder kommunalbestyrelsen som hovedregel henstand til skyldnere, der modtager kontanthjælp eller starthjælp, ikke har andre indtægter end førtidspension eller ikke har en årlig nettoindkomst, der overstiger de minimumsgrænser for fastsættelse af afdragsordninger, der er fastsat i inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1., jf. Socialministeriets bekendtgørelse nr. 1383 af 12. december 2006, § 6, og Beskæftigelsesministeriets bekendtgørelse nr. 1341 af 4. december 2007.

Det vil sige, at hvis en person f.eks. skal tilbagebetale for meget udbetalt kontanthjælp, så er det samme grænser for betalingsevne og rådighedsbeløb, som kommunen som opkræver skal forholde sig til, som hvis fordringen var overgået eller senere overgår til inddrivelse hos RIM. Ræsonnementet er, at personen skal kunne opretholde et rimeligt leveniveau, før kommunen kan gøre sit krav gældende.

Men situationen stiller sig anderledes, når det f.eks. drejer sig om tilbagebetaling for tidligere udbetalt boligstøtte, ligesom kommunerne har mulighed for at få modregnet restancer vedrørende daginstitutionsbetaling m.v. i børnefamilieydelsen. Her skal der ikke tages hensyn til skyldnerens økonomi, som det bl.a. fremgår af beskæftigelsesministerens tidligere svar på spørgsmål vedr. boligstøtte:

»Det fremgår direkte af boligstøtteleven, at kommunalbestyrelsen kan modregne krav på tilbagebe-

taling af boligstøtte i fremtidig boligsikring eller boligydelse. Der er ikke knyttet særlige betingelser hertil, for at modregning kan finde sted.

Kommunalbestyrelsen skal derfor ikke foretage en konkret vurdering af skyldners økonomi, herunder en konkret beregning af betalingsevnen i henhold til reglerne i inddrivelsesbekendtgørelsen. Modregning i boligstøtte er således ikke betinget af hverken en forudgående eller efterfølgende vurdering af skyldners eller skyldners husstands økonomiske forhold.« (SOU alm. del – svar på spørgsmål 567 (2008-09)).

»Kommunalbestyrelsen kan modregne krav på tilbagebetaling af boligsikring i fremtidig boligsikring. Det fremgår direkte af loven om individuel boligstøtte. Det er kommunen, der tager stilling til, om betingelserne for modregning konkret er til stede.« (KOU alm. del – svar på spørgsmål 180 (2008-09)).

*Skriftlig fremsættelse***Line Barfod (EL):**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om opkrævning og modregning af kommunernes tilbagebetalingskrav for offentlige ydelser.

(Beslutningsforslag nr. B 196).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.